

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Eva Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka, Lucie Šafránkové a Moniky Červíčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 520)

Vláda na své schůzi dne 22. července 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné** stanovisko, a to především z těchto důvodů:

1. Vláda oceňuje snahu předkladatelů reagovat na absenci přestupku umožňujícího postihovat špatné zacházení s klienty zařízení sociálních služeb a ztotožňuje se i s doprovodným odůvodněním návrhu zákona. V připravované vládní novele zákona o sociálních službách, kterou má vláda v úmyslu projednat do konce tohoto roku, se s obdobným návrhem také počítá. Zároveň však vláda upozorňuje, že novou skutkovou podstatu přestupku nelze do zákona o sociálních službách zavést bez dalšího. Předkladatelé opomněli ve svém návrhu nezbytné doplnění zákona o sociálních službách o povinnost poskytovatelů sociálních služeb zajistit respektování důstojnosti, soukromí a fyzické a psychické integrity osob, kterým službu poskytují. Teprve v návaznosti na zákonem stanovenou povinnost je totiž možné vymezit skutkovou podstatu přestupku, v níž lze využít odkazu na ustanovení zákona zakotvující povinnost, již pachatel přestupku porušil.
2. Navržená skutková podstata přestupku je formulována prostřednictvím několika neurčitých pojmů. Dozorový orgán by měl při její aplikaci velmi ztíženou pozici, neboť se bude muset s těmito pojmy vypořádat. Objektivní stránka skutkové podstaty přestupku by přitom měla být v souladu s obecnou zásadou *nullum crimen sine lege* vymezena přesně a určitě. Platí, že zákon musí definovat protiprávní jednání, které je znakem skutkové podstaty přestupku, dostatečně konkrétně, aby jeho adresáti byli schopni toto protiprávní jednání jednoznačně rozpoznat a v návaznosti na to zjistit, jaký správní trest jim hrozí. Návrh těmito požadavkům v současné podobě neodpovídá. Navíc jako nepřiměřený se v této souvislosti jeví správní trest zákazu činnosti až na 3 roky (srov. § 47 odst. 2 věta druhá zákona č. 250/2016 Sb.), který lze uložit spolu s pokutou do 250 000 Kč. Správní

trest zákazu činnosti by bylo možno uložit pouze za tento přestupek, což lze pokládat ve vztahu k ostatním přestupkům v zákoně o sociálních službách za neproporcionální.